

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9336/2024
09.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Саша Милинчић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., Град ..., чији је пуномоћник Иван Крунић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 1051/23 од 24.10.2023. године, у седници одржаној 09.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 1051/23 од 24.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П 2658/19 од 07.12.2022. године ставом првим изреке делимично је усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати за претрпљени страх износ од 150.000,00 динара и на име повреде части и угледа 100.000,00 динара са законском затезном каматом на досуђене износе почев од дана доношења првостепене пресуде до исплате. Ставом другим изреке делимично је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени страх исплати износ од још 50.000,00 динара и на име повреде части и угледа износ од још 50.000,00 динара са законском затезном каматом на означене износе од дана доношења првостепене пресуде до исплате. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од извршности одлуке па до исплате.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гж 1051/23 од 24.10.2023. године у делу који се ревизијом добија, преиначена је пресуда Основног суда у Чачку П 2658/19 од 07.12.2022. тако што је тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се обавезе тужена да му исплати на име накнаде нематеријалне штете услед претрпљеног страха износ од 150.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом, одбијен у целости, тужена обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 124.300,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате, а тужилац обавезан да туженој накнади трошкове

жалбеног поступка у износу од 34.200,00 динара са припадајућом законском затезном каматом.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију из свих законом прописаних разлога, а на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 10/23 – др.закон), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбама члана 468. ставова 1. и 4. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2). Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овом спору, ради накнаде нематеријалне штете у траженој висини од 150.000,00 динара, поднета је 05.12.2019. године, тужбени захтев опредељен 24.06.2022. године гласи на укупно 350.000,00 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужиоца није дозвољена.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни суд је имао у виду да је у конкретном случају побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, али налази да нема места примени одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку. Наиме, наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог ванредног правног лека, према вредности спора, односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије (динарска противвредност од 40.000,00 евра), али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона (ЗПП), одређено да ревизија није дозвољена, као што је то случај када се ревизијом побија одлука о трошковима поступка или камати као споредним потраживањима, одлука у споровима мале вредности као што је конкретан спор, у парницама због сметања државине или ако је посебним законом прописано да ревизија против одлуке у одређеној врсти спора није дозвољена. Како је у конкретном случају преиначена првостепена одлука у спору мале вредности за који је посебном одредбом Закона о парничном поступку одређено да ревизија није дозвољена, нема места примени опште одредбе из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП о дозвољености ревизије у случају преиначења.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић